

за животъ, посегнахъ върху него.

Убихъ, за да не бжда убита.

И затова не се признавамъ за виновна.

Свидетелитъ потвърдиха онава, което обясниха и подсждимитъ.

Прокурора стана да държи обвинителната си речъ.

Той бѣ спокоенъ и кратъкъ: — Приемамъ, че всичко, което казватъ подсждимитъ за себе си, е вѣрно. Но нито Павелъ е ималъ основание да прибѣгва до стореното, нито Царка е имала законното право да трови мъжа си. Павелъ е младъ и здравъ за да намѣри срѣдства за живѣене; Царка е могла по силата на законитъ въ страната да се освободи отъ създадената за нея тирания.